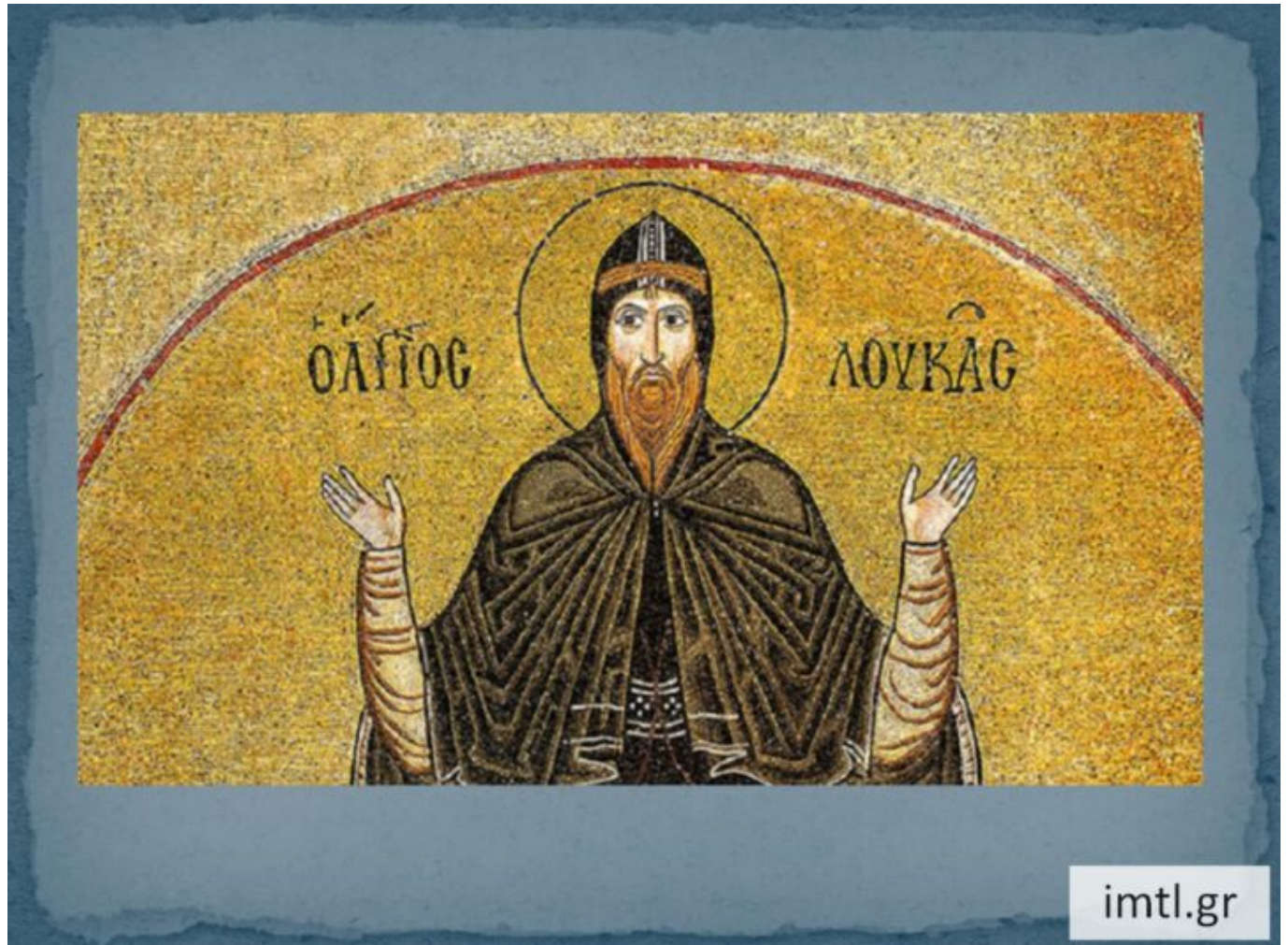

Σταχυολόγηση εκ της Ακολουθίας του Οσίου Λουκά ύμνων αναφερομένων στην οσιακή βιοτή Του

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Καλλωπίζεται πατρίς ή θρεψαμένη σε, Πάτερ Λουκά μακάριε,
καί έπαγάλλεται χαρμονικῶς σήμερον έν τῇ πανηγύρει,
κηρύττουσα τά σά κατορθώματα, τό δέ σῶμά σου τό ιερόν, ὡς
θησαύρισμα κατέχουσα βοᾷ σοι· μή έλλίπης πρεσβεύων ὑπέρ
τῶν πίστει έκτελούντων τό ιερόν σου μνημόσυνον.

Σεμνύνεται η των Βοιωτών Εκκλησία για το ανεκτίμητο μαργαριτάρι της, από το θησαυροφυλάκιο των Αγίων Της, το οποίο πανηγυρίζει την 7ην Φεβρουαρίου, ζητώντας τις προς Κύριον πρεσβείες Του.

Όσιε πάτερ Λουκᾶ πανσεβάσμιε, τό τῆς Ἑλλάδος καύχημα, τῶν ἀσκητῶν ὡραιότης, οὐκ ἔδωκας, ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς εἰς κόρον, οὐδέ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως σου τήν ψυχὴν καί τό σῶμα, τῶν παθῶν ἡλευθερώσας, καί σεαυτόν ἡτοίμασας τοῦ ἁγίου Πνεύματος καταγώγιον.

Το καύχημα της Ελλάδος και των ασκητῶν το αἰγλάϊσμα υπέβαλε το σῶμα του σε πολλούς κόπους, με ἀγρυπνίες και ἀμέτρητες γονυκλισίες, ζώντας μόνος στην ἐρημιά και ἔχοντας σκάψει στη σκηνή του ἕναν ἐπιμήκη λάκκο, σαν τάφο, στον ὁποῖο ξάπλωνε για να ἔχει τη μνήμη του θανάτου ἀσβεστη.

Τόν φιλόξενον τρόπον, Ἀβραάμ ἐζήλωσας, μακαριώτατε, τούς ἀπανταχόθεν προσιόντας προθύμως δεχόμενος, καί προβλέπων τούτων, καί προορῶν τάς ἐπελεύσεις, ἀνεκήρυττες πᾶσι τρανότατα.

Σε ὅσους τον ἐπισκέπτονταν τους φιλοξενούσε προσφέροντάς τους πνευματική και υλική τροφή μέχρι κορεσμοῦ μη φειδόμενος φιλοξενίας ἀκόμη και αν γνῶριζε ὅτι δεν εἶχε ἄλλες τροφές. Κοντά στην καλύβα του καλλιιεργούσε κήπο με κάθε λογῆς λαχανικά και ὅλα τα πρόσφερε πρόθυμα στους ἔχοντες ἀνάγκη και στους περαστικούς. Ὄταν βρισκόταν στο ξερονήσι Ἀμπελος, στο ὁποῖο πολλές φορές στερήθηκε ὄχι μόνο το ψωμί ἀλλά και το νερό, και η ἀδελφή του τού πήγε ψωμιά, δεν τα ἔφαγε, ἀλλά της εἶπε ὅτι αὐτά εἶναι για την ἀνάγκη ἄλλων. Αν και η ἀδελφή του δεν ἐβλεπε ἄλλους στο νησί, ὁ Ὄσιος πράγματι πρόσφερε τα ψωμιά σε ναύτες, που προσάραξαν με το πλοῖο τους στο νησί λόγω τρικυμίας, ἀπό την ὁποία σώθηκαν με ἐπέμβαση του Ἀγίου. Στο νησί Ἀμπελος, που εἶχε καταφύγει μαζί με ἄλλους ἀνθρώπους λόγω ἐχθρικών ἐπιδρομῶν, κάθε μέρα ἔφευγε και μετέφερε νερό και ἔδινε στους ἀνθρώπους, ἀλλά και κρασί και τρόφιμα ὅταν εἶχε τους μοίραζε, καθώς και ψάρια που ὁ ἴδιος ψάρευε.

Χάριν μεγίστην εἰσδέδεξαι, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καί κατ' ἀξίαν τῶν πόνων σου, προορᾶν τά μέλλοντα, καί προλέγειν σαφέστατα, ἰᾶσθαι νόσους, διώκειν δαίμονας, ἐν τῷ καιρῷ δέ τῆς προσευχῆς ἀπό γῆς, ὡ ξένου θαύματος! εἰς ἀέρα αἵρεσθαι, σωματικοῦ, πάχους μή κωλύοντός σε, παναοίδιμε.

Λαμβάνει ἀπό το Θεό το προφητικό χάρισμα. Προφητεύει εἴκοσι χρόνια πριν την ἀπελευθέρωση της Κρήτης ἀπό τους Σαρακηνοὺς λέγοντας: «Ῥωμανός Κρήτην χειροῦται». Ὄταν κάποιος τον ρώτησε αν ἐννοοῦσε τον αυτοκράτορα Ρωμανό τον

πρεσβύτερο, που τότε βασίλευε, ο Όσιος απάντησε «Οὐχ οὗτος ἀλλ' ἕτερος». Πράγματι η απελευθέρωση της Κρήτης έγινε 20 χρόνια μετά, όταν αυτοκράτορας ήταν ο Ρωμανός Β΄. Προείπε την επιδρομή των Βουλγάρων στον ελλαδικό χώρο «Ἐλλάς ἐλαθήσεται καὶ Πελοπόννησος πολεμηθήσεται». Όταν λόγω των επιδρομών των Ούγγρων ο Όσιος με πολλούς από τα γύρω χωριά κατέφυγαν στην Άμπελο, και στη συνέχεια ο λαός θέλησε να περάσει απέναντι στην Πελοπόννησο, πιστεύοντας ότι η Στερεά Ελλάδα δεν θα απελευθερωνόταν σύντομα, ο Όσιος τους εμπόδισε λέγοντας: «Ἐαρινόν τό νέφος, ἀδελφοί καί ὅσον οὔπω διαλυθήσεται καί ἡ αἰθρία φαιδρότερον ἡμῖν ἐπιλάμψει».

Ἄκακος, ὄσιος, εὐθύς καί ἡμερος, καί ἀκέραιος ὥφθης, πάτερ Λουκά· ὅθεν μεμακάρισαι, παρά τοῦ πάντων Ποιητοῦ, καί Δεσπότη παμμακάριστε.

Χωρίς κακία πρόσφερε τη βοήθειά του σε κάθε έλλογο κι άλογο ον που συναντούσε, μάλιστα στο κελί του είχε κλεισμένους δυο όφεις και τους έτρεφε για αρκετό καιρό, αλλά και για τα σπουργίτια του αγρού μεριμνούσε για την τροφή τους. Πάντα ήταν ήρεμος και δεν εξοργιζόταν, όπως κάποτε που τον έκλεψαν, αλλά άφησε στο Θεό να μεταχειρισθεί τον κλέφτη.

Καλῶς τελέσας τόν ιερόν, βίον σου, παμμάκαρ, καί λαβών ἀπό Θεοῦ τήν ἀντίδοσιν, χάριν ἱαμάτων, τυφλούς ἐφώτισας, χωλούς καί παραλύτους ἀποτελών ὑγιεῖς.

Τυφλοί, παράλυτοι, δαιμονισμένοι, χωλοί, λεπροί θεραπεύονται υπό του Οσίου προ του θανάτου Του αλλά και μετά καταφεύγοντες στον τάφο Του και στη λάρνακα, όπου βρίσκεται το ιερό του λείψανο, ώστε ο υμνογράφος του να αναφωνεί: Ἡ θήκη τῶν σῶν λειψάνων, Λουκά, πηγὴ ἀναδέδεικται, ἱαμάτων ἐν ᾗ πᾶς προστρέχων, ἐκλυτροῦται παντοίων παθῶν, σέ μακαρίζων, Ὅσιε, καί ὕμνων τόν Δεσπότην Χριστόν.

«Ἐπλησε Λουκάς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα,
Ὅς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων»

Προ του θανάτου του ο Όσιος προλέγει πως πρόκειται ο Θεός για λόγους που μόνο αυτός γνωρίζει, να δοξάσει αυτόν τον τόπο και πλήθη πιστών θα συρρέουν μέχρι τη συντέλεια του κόσμου και θα δοξάζουν το εκείνου θείο όνομα.

«Μέλλει γάρ τῷ Θεῷ λόγοις οἷς αὐτός οἶδεν ἀρρήτοις δοξάσαι τόν τόπον, ἄχρι γοῦν καί τῆς συντελείας πλήθους τῶν πιστῶν ἐνταῦθα συνερχομένων καί τό ἐκείνου θεῖον ὄνομα δοξαζόντων».

Επιμέλεια κειμένου: Αρετή Μουλαρά, Θεολόγος-M.Th.

Ιερά Μητρόπολη Θηβών, Λεβαδείας και Αυλίδος

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου καί Θεοφόρου πατρός ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος, (Στείριον: Ἑκδοσις Ἱερᾶς Βυζαντινῆς Μονῆς Ὁσίου Λουκᾶ, 2001).

Κρέμου, Γεωργίου, Προσκυνητάριον τῆς ἐν τῇ Φωκίδι Μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ τοῦπίκλιν Στειριώτου, τόμος Α΄, (Ἐν Ἀθήναις: Ἑκδ. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων, 1874).

Σοφianoῦ, Δημητρίου, Ὁσιος Λουκᾶς-Ὁ βίος του: Προλεγόμενα-μετάφραση-κριτική ἔκδοση τοῦ κειμένου, Ἀγιολογικὴ Βιβλιοθήκη 1, (Ἀθήνα: Ἑκδόσεις Ἀκρίτας, 19932).